

PALABRA DE VIDA

Outubro 2026

«Non maltratarás ao forasteiro, nin o oprimirás, pois forasteiros fostes vós no país de Exipto» (Ex 22, 20).

A Palabra de vida deste mes está tomada do libro do Éxodo, que relata as condicións cada vez máis desesperadas dos israelitas en Exipto. Oprimidos e reducidos a escravos, claman ao ceo pedindo axuda. Este clamor chega ao corazón de Deus, que decide intervir, e elixe a Moisés como enviado seu. Despois da liberación ten lugar a cerimonia que sela a Alianza entre Dios e Israel. O documento que reflicte esta relación é o chamado «Código da Alianza» (Ex 20–23), aceptado por todo o pobo (cf. Ex 24) e cuxa parte máis coñecida son os dez mandamentos. A estes engádense outras prescricións e leis de diverso tipo, todas relacionadas co evento extraordinario da liberación. A frase deste mes provén deste patrimonio de normas de vida e de comportamento.

«Non maltratarás ao forasteiro, nin o oprimirás, pois forasteiros fostes vós no país de Exipto».

«O estranxeiro forma parte das categorías preferidas e protexidas por Dios, pois está entre os máis vulnerables, xunto co pobre, o orfo e a viúva. A motivación desta norma apela ante todo á memoria de todo o que viviron os israelitas sendo escravos en Exipto. A intervención poderosa de Dios no Éxodo reproducese continuamente no Antigo Testamento. Trátase dun evento que o pobo ha de ter sempre presente, como algo que se repite de diversos modos en cada xeración. É significativa a frase de Oríxenes no seu comentario ao libro do Éxodo: «Quen oprime ao estranxeiro mostra que aínda non abandoou Exipto»¹.

Este mandamento apela tamén á empatía: poñerse no lugar dos demais axuda a comprendelos e a entender que necesitan. A quen pasou por unha experiencia difícil deberíalle resultar máis doado identificarse coa dor do outro. Pero no Antigo Testamento non se trata só dunha experiencia humana: o primeiro en dar exemplo do que significa entrar na situación dos demais é Deus mesmo.

«Non maltratarás ao forasteiro, nin o oprimirás, pois forasteiros fostes vós no país de Exipto».

Como poñer en práctica esta Palabra de vida? Podería ser útil preguntarnos: experimentei algunha vez o ser estranxeiro? Sentínme non aceptado, non acollido, incomprendido, fóra de lugar? Que aprendín destas situacións? Quen é para min o estranxeiro? E quen é o estranxeiro para Deus? Como podo acollelo sen reservas, tal como fai o Señor connosco? Que podo facer concretamente?

Escribe Chiara Lubich: «Cun Deus que non fai distinción entre as persoas, como non gravarse no corazón a fraternidade universal? Como fillos do mesmo Pai, podemos descubrirmos irmáns e irmás de cada home e muller con quen nos relacionamos. Por tanto, se somos todos irmáns e irmás, debemos amar a todos, empezando por quen teño ao lado, sen

¹ Orígenes, *Homilías sobre el Éxodo*, v, 5.

deternos. Así, o noso amor non será platónico e abstracto, senón concreto, a base de servizo. Un amor capaz de ir ao encontro do outro; de establecer un diálogo, de identificarse coas súas situacións de necesidade, de asumir as súas cargas e preocupacións. Ata que o outro sintase comprendido e acollido na súa diversidade e libre de expresar toda a riqueza que leva consigo»².

É a experiencia de Maryam, unha moza paquistaní: «Nun local, vin como o propietario negáballe un té a unha señora maior. Eu só levaba no peto unhas rupias (a moeda local), pero pareceume que debía axudala, así que me acheguei ao dono e díxenlle que eu pagaba. Primeiro miroume dubitativo, pero despois dunha pausa, sorriu e díxome: “Non, non é xusto. Se ti, unha clienta, estás disposta a poñer o pouco que tes para preocuparte por ela, canto máis xeneroso debería ser eu como propietario! Para min é máis doado darlle unha cunca de té gratis que deixar que pagues ti”. Foi unha experiencia forte. Procurando mostrar amor, primeiro á señora e logo ao propietario, vin que un simple xesto de amabilidade pode abrir o corazón doutra persoa».

Augusto Parody Reyes e o equipo da Palabra de Vida

² C. Lubich, Palabra de vida de mayo de 2006: *Palabras de Vida/2 (1991–2006)* (ed. F. Ciardi), Ciudad Nueva, Madrid 2026, p. 351.